

Transcripció

Entrevista a Pere Armengou i Torra (1905-1990), arquitecte municipal

"Li vaig dir a Soler i March: 'Aquella punta del campanar va salvar la Seu'"

- [PERE ARMENGOU]: -Va passar que a l'anar-se'n els refugiats no es va poder aturar gaire ja l'enderroc. Allò que us deia abans que s'havia perdut la reconsideració aquesta per part de les organitzacions polítiques i sindicals, per tant van dir: "No, no, es tira a terra, a terra de seguida". Llavors, *bueno*, com ho anem aguantant això? Llavors vam començar amb el campanar. Dic: "Comencem per la punta que havia fet en Soler i March". Després de la guerra vaig veure en Soler i March:

- "Quina llàstima! -em va dir un dia que el vaig anar a veure- Quina llàstima, aquella punta! N'estava molt satisfet". Dic:

- "Miri, pot estar satisfet, per bé que estés la punta, aquella punta va salvar la Seu."

- "Oi tant! Perquè si no hi arriba a haver la punta..."

- "Si no hi arriba a haver la punta, la Seu no existiria avui perquè haurien rebentat les voltes, i pràcticament no [*inintel·ligible*] reconstruïda. Faria pena, vaja. Seria una altra cara..."

- "Doncs, aquella punta..." -li vaig dir així mateix, allà al despatx, el vaig anar a veure per un altre assumpte i li vaig dir:

- "Home, què tal i com està?". Dic: "Miri, [*inintel·ligible*]... Diu:

"Home, em sap greu..."

"Miri jo hi vaig intervenir i, cregui'm, estigui satisfet, que la punta aquesta va salvar tot el monument". El vaig consolar d'aquesta manera, i se'n va sentir confortat; per molt que li agradés la punta, realment se'n va fer càrrec. Doncs, vam començar:

- "I com ho fem això?" Dic:

- "Oh! Aquí hem de baixar, perquè no prengui mal ningú, posar un muntacàrregues"; anar demorant les coses, eh? i anar baixant pedra per pedra. Va tornar a sortir el famós pobre Garcia que em diu:

- "Això va molt a poc a poc."

I, és clar, ens vèiem diàriament, ens reuníem al vespre, canviàvem impressions pel que hi havia, pel que hi deixava d'haver, perquè només setmanalment ens reuníem amb la Comissió de Foment que es deia llavors, d'obres, que el portava el Marcel Augés. Però el Comitè de control aquest és els que diàriament portaven les obres i anaven veient què passa, i aquí és on en Garcia va insistir molt. Diu:

–“Això de la Seu no m’agrada. Et vols sortir amb la teva i jo no hi estic d’acord. És que qualsevol dia deixarem caure un pedruscall enmig d’una volta”, aquí i allà, i farem i direm.

Anar trampejant com vam poder, no sé com, no sé com. El cas és que es va anar rebaixant la punta de Soler i March, amb molt temps i molt compte, com si l’haguéssim de reconstruir, cap interès de reconstruir-lo, però almenys perquè donés temps. Va donar tant temps que ja la Generalitat va poder tenir una mica més d’intervenció, les coses es va anar temperant i la Seu va quedar tal com va quedar després de... vaja, ja no es va tocar més, ni se’n va parlar més. Va arribar just d’acabar-se la punta aquella -em sembla que la vam arribar a treure tota-, però va durar moltes setmanes, eh?...

Data de l’entrevista: 17/7/1981

Preguntes: Joaquim Aloy

Web “El salvament de la Seu de Manresa, l’any 1936”

www.memoria.cat/laseu

Web “El salvament de la Seu de Manresa, l’any 1936”

www.memoria.cat/laseu